

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra TJI store Helters Roes oc Loff

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 142.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114466385280/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Skreffven aff

A. B. C.

Prentet i Aarhus/ Aar

1650.

[2] Tjl store Helters Roes oc Loff Tilbørlig at affmale/ Bekiender jeg vel gjørs behoff 4 Høytraffvend Stijl oc Tale. Oc heldst naar de Naturens lob Med prijs fuldkommit haffue/ Oc til de Hedensoffnis hob 8 Nu bæris hen til Graffve. O <i>Maro</i> dig vel burde da Din lærde Pen at prøffve/ <i>Homerus</i> burde vel ocsaa 12 Sin søde Røst at øffue. Men see den klare Brønd huor aff Poëter skulde dricke/ Skal vijde søgis offuer Haff/ 16 Huor mangen kommer icke. Skal derfor denne Høffding fin/ Huis Død wi nu Begræde/ Forglæmmis slet? O <i>Musa</i> min 20 Det skalt du ey tilstede. Thi om endskønt din Flod Nipss-Aa Ey saadan Aand kand giffue/ Som <i>Aons</i> Vand/ begynd dog paa/ 24 Huis du formaar at skriffue. Oc om dig nogen vorder gram/ Oc dig tillegger Vanske/ Da suar/ det er slæt ingen skam/ 28 At Tale sandt paa Danske. Vel Talenhd den Jomfru lærd Sig skulde nu vel skynde/ Med huis som hør til saadan ferd/ 32 Oc selffuer først begynde. Men jeg har nu søgt Lardit om Vel tit oc mange sinde/	Men giffue GVD ihuor jeg kom/ 36 Da var hun ey at finde: Omsider kom jeg til en Skoff/ Som laa ved Haffsens side/ Oc hørde til en Kongens Hoff/ 40 Der fant jeg hinde side. Men huor forsørgit oc forgræt Hun siuntis mig at værre/ Det kand jeg ey beskrieffue ræt/ 44 Det jo var megit mere. Thi tænck[t]e jeg her vil jeg staa Oc see huad hun vil gjøre/ Maa skee jeg tør oc nogit faa 48 Om hindis Sorg at høre. Det første jeg at høre fick/ Oc ret fornemme kunde/ Det var en Suck/ som hende gick 52 Ret vd aff Hiærtens grunde. Begyndelsen paa hindis Ord/ Var Ach oc Væ mig arme/ O Tyrani/ O Vold/ O Mord/ 56 O sorg oc Hiærtens harme. Nu hører jeg de Klockers klang/ Dødactelig at klinge/ Nu hører jeg den Græde-Sang/ 60 Som Skole børn opsiunge. Nu bæris den til Jorden hen/ Med stoer Process oc ære/ Som var min aller bæste Ven/ 64 Ach den Velbiurdig Herre. Nu leggis ned i sorten Muld/ Den jeg saa trolig meente/ Der mig var oc saa tro oc huld/ 68 Oc aff Formuffuen tiente.

Nu graffuis den i kolden Jord/ Som var saa stoer oc mectig/ Oc jeg hjalp selff til Kongens Bord/ 72 At sidde vel saa prectig. Ja den som var saa from en Mand/ Oc en aff Landsens Fædre/ Nu bliffuer hand til Jord oc Sand/ 76 Saa sant mig det Gud bedre. O Ædle Krag/ oc høffding bold/ Nu maa jeg mig vel klage/ At Dødsens grumme maect oc Vold/ 80 Dig skulde saa borttage. O naar som heldst jeg tæncker paa Den grundelige Tale/ Du lodst aff søden Mund udgaa/ 84 Da smeltis jeg aff quale. [3] Eya huor mangel raadvild Sag/ Huor mangel Kiff oc Trætte/ Har jeg ved dig i fuld god mag/ 88 Forligt oc ført til Rætte. Huad heller det til Landsting var/ Ell'r oc til Herredage/ Da gaffstu altid saadan suar/ 92 Som kunde huer behage. Jeg torde dig fuld vel betro Mit ærind at bestille/ Oc der med side selff i ro/ 96 Oc quit for mangel Grille. Thi maa jeg/ er oc plictig til/ Dis større Sorg at driffue: Jo søder Vin/ io surer vil 100 Den Ædick' der aff bliffue. Dog ey allennist jeg/ men oc Aff andre gode Dyder/ En gandske stor anselig Flock/ 104 Hans Afgang har[te] fortryder. Retfærdighed har sig i ført/ En langer sørge Kaabe	Jeg haffuer binde nylig hørt/ 108 Til Skyen saa at raabe: Det klagis Gud i Himmelen/ At Dødsens Garn oc snare Saa pludtzelig ompente de[n]/ 112 Der skulde mig forsuaere. Gudfryctighed bedrøffuid seer/ Oc saa med sorg beklemmis/ At hun oc ey kand Græde mer/ 116 Men dog i Hiærtet gremmis. Fru Sandhed felder mangel taar/ Naar hun hans navn hør nefne/ Oc siger: Giffue Gud nu var 120 Som villien min effne. Dog see/ huort vil jeg arme hen Jeg kand det ey forhindre: Jeg skottis ey aff Mennisken/ 124 Aff Døden megit mindre. Oprigtighed ey Trøstis kand/ Saa klaglig hun sig skicker/ Jeg tro'r hun græder mere Vand/ 128 End Oceanen dricker. Beleffuenhed oc ydmyghed Vel jo saa saare lengis/ Som Vijssdom oc forfarenhed 132 Aff hiærte Sorg betrengis. De andre Dyder huer oc en/ De bære Sorg oc Quide/ For denne deris beste ven/ 136 Som de saa vel maatr' lide. Saa græder nu vel Modelig J skionne dyder/ græder/ Oc lader see/ en huer for sig 140 Hans Graf med Taare væder. Jeg vilde selff oc hielpe til Med eder i at stømme/ Men Sorgen mig betage vil 144 Baad' Maal oc sands oc nemme.
--	---

<p>Nu vil jeg hen/ huor ingen mig Her effter skal opspørge/ Der acter jeg mig endelig 148 Til Døde selft at sørge. Dog til Valet, vil jeg aff dig O høye Himmel bede/ Hans ædle Siæl lad huile sig/ 152 J din Pallatz oc Sede. Du <i>Fama</i> skalt til alle Land/ Hans gode Naffn ombære/ At den ret aldrig glæmmis kand/ 156 Men holdis høyt i ære. Du sorte Jord det andit tag/ Som Døden tog aff Liffue: Men vær dog let; paa Dommens dag 160 Du det igien skalt giffue.</p> <p>SOm hun det sagde gick hun bort/ At følg' hans Lijg til Jorde/ Oc siden hen/ jeg veed ey huort/ 164 Thi fick jeg saa til orde: O strenge Død/ O Syndsens sold/ O grumme Folcke Myrder/ Som øffuer lige Mact oc Vold/ [4] Mod Konger oc mod Hyrder: Oc kaster ned i sorten Muld/ Saa snart den Mand at ligge/ Der eyer mange Tønder Guld/ 172 Som den der gaar at tigge. O din Blodgierig meyelee/ Vel maatt' omsider sløffuis. Som andit Jern oc Staal/ men see 176 Dens Eg kand icke døffuis. Den er skøt brugt Sex Tusind Aar/ Er icke dog opstedit/ Men lige som den først i Gaar 180 Aff ny var bleffuen smedit. Du slaar omkuld i huem du vilt/</p>	<p>Oc pleyer ey at spare/ Din vrede bliffuer aldrig stilt/ 184 Før mand er lagt paa Bare. Du dræber vden ald forskiel/ Den Onde med den Fromme/ Saa snart en Herre som en Træl/ 188 Slet ingen kand undkomme. Du maatt' end dennem gaa forbi/ Som oss Guds Ord bebudder: Før dig burd' oc at være fri 192 Hin' mectig Jordsens Gudder. Men lige som en Høstemand J Marcken gaar om Sommer/ Oc med den Lee hand har i Haand/ 196 Slaar ned huad der forkommer: Der findis ingen Vrt saa Grøn/ Den slaas jo ned for Fode: Slet ingen Blomster staar saa skøn/ 200 Den Huggis jo fra Rode. Dier's yndig Farfue Luct oc Dyd/ For hannem intet gielder/ Peck-Liller/ Fioler/ Tusindfryd 204 Ey skaanis mer' end Nelder. Saa gaar det til i Døde Dands/ Det maa wi jo bekiende/ Ey Dyder/ Stand/ Fornufft oc Sands/ 208 Kand Dødsens Low foruende. Wi lyde maa den visse Bud/ Ald Kiødsens Vey at fare/ Oc bæris snart ad Døren vd/ 212 Til de affgangnis skare. Fra Hustru Børn oc Venner her/ Dog de med modig' Taare/ J Liffv' oss yndske tit igien/ 216 Som wi tilforne vare.</p> <p>AT saa paa Jorden daglig skeer/ Forfarenhed kand lære/</p>
---	--